

Budai Központi Kerületi Bíróság
4. P. 21.221/2020/14.

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.

1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III/ 00521 - 2 / 2021
Érkezett:	2021 ÁPR 19.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	<i>[Handwritten Signature]</i>

Hiv.szám: III/521-1/2021.

Tárgy: Hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fenti számú felhívására a bíróság az alábbiakat adja elő.

Alkotmányjogi érveléssel ellátott további indokolás:

Az Alaptörvény további megsértett rendelkezései:

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A (2) bekezdés szerint tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk (1) bekezdése szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

A (2) bekezdés szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az (5) bekezdés szerint Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

Az alapjogok érvényesülésének legfontosabb garanciája az Alaptörvénybe foglalása, majd ennek védelme az Alkotmánybíróság által.

A támadott jogszabály észszerű ok nélkül tesz különbséget a gyermek és az unoka között és ezzel az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése sérelmét okozza, nem indokolt és szükséges korlátozással csökkenti a lakásbérleti jog folytatására jogosultak körét. Az Alaptörvény

XV. cikk (1) bekezdése azt az elvárást fogalmazza meg, hogy a jognak mindenkit egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie. Ezen bekezdés sérelme is megállapítható, mivel a támadott jogszabály szempontjából azonos körbe tartozó jogalanyok, a leszármazók között a lakáshasználati jog folytatása tekintetében különbséget tesz, mely különbségtételnek nincs észszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka, ezáltal önkényes. Az unoka kizárása a lakásbérleti jog folytatásának lehetőségéből a hátrányos megkülönböztetés tilalmába is ütközik, az életviszonyok eltérő szabályozásának a hivatkozott jogszabályok között nincs megfelelő, észszerű indoka, márpedig alapvetés, hogy a hasonló helyzeteket hasonló módon kell kezelni.

A vizsgálandó jogszabályi rendelkezés (2011. évi CLXX. törvény 23. § d) pontja) 2012. január 1-én lépett hatályba. A perbeli jogviszony ezen jogszabály hatálybalépése után, 2015. január 15-én jött létre a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. és [REDACTED] közötti adásvételi szerződés és bérleti szerződés megkötésével és [REDACTED] halálakor, 2018. március 19-én is a hivatkozott jogszabály hatályban volt, ekkor nyílt meg a jog a lakáshasználati jogviszony folytatására.

Tehát a perbeli jogviszony elbírálására a hivatkozott jogszabályt kell alkalmazni függetlenül attól, hogy időközben 2020. augusztus 13-án az hatályon kívül lett helyezve.

Ezért a 2011. évi CLI. törvény 41. § (3) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság megállapíthatja a hivatkozott hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét és annak jogkövetkezményeként kimondhatja az alkalmazási tilalmat.

Budapest, 2021. április 12.

dr. Kácsorné dr. Durst Gyöngyvér Hajna s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

